

Anděli zatirači

Adrian Ebens

Naslov originala:

Smiting Angels

by Adrian Ebens

Andeli zatirači

prevod i obrada:

Maranatha Media rs

www.maranathamedia.rs

Sadržaj

1. Anđeli zatirači	4
2. Kako čitaš?	6
3. Prirodna reakcija	8
4. Hristos kao naš savršeni Primer	10
5. Zakon - prepis Božjeg karaktera	12
6. Sudsko pogubljenje nasuprot ubistvu?	13
7. Brojanje Izraela	18
8. Umnožavanje greha	20
9. Pomor je neprijatelj potpis	23
10. Mač Sina Božjeg	24
11. Uništenje asirske vojske	29
12. Irodova smrt	33
13. Razarajuća sila dobra i zli anđeli	35
14. Uzimanje u obzir konteksta	37
15. Sotona - uništitelj prvenaca u Egiptu	38

Anđeli zatirači

Ako pretražite reči "anđeli" i "zatiranje" kroz Pismo, videćete četiri priče spomenute.

1. 22. glava 4. Mojsijeve knjige

Valam i magarica. Valam je počeo tući magaricu koja je videla anđela.

2. 24. glava 2. Samuilove

David je prebrojavao Izrael i anđeo Gospodnji je zatro 70000 ljudi.

3. 2. Carevima 19:35 i Isaija 37:36

Anđeo Gospodnji je zatro 185000 ljudi iz asirske armije.

4. Dela apostolska 12:24

Anđeo Gospodnji je zatro Iroda zbog njegovog greha.

U prvoj priči anđeo nije nikog tukao, već je Valam tukao magaricu nakon što je zastala jer se uplašila od anđela. Anđeo je stajao ispred Valama sa mačem.

4. Mojsijeva 22:23 "A kad magarica vide anđela Gospodnjeg gde stoji na putu s golim mačem u ruci, svrnu magarica s puta i pođe preko polja. A Valam je stade biti da je vrati na put."

Preteći stav koji je imao anđeo koji je držao mač u ruci zaista nagoveštava da je bio spreman da naudi Valamu, a ostale priče sa naše liste dodatno osnažuju ovu misao.

U sledećoj priči, David nastoji da prebroji svoje snage zbog ponosa kako bi procenio Izrael u odnosu na druge narode, a rezultat toga je bila smrt 70000 Izraelaca.

2. Samuilova 24:1 "A Gospod se opet razgnevi na Izrailja, i nadraži Davida na njih govoreći: Hajde izbroj Izrailja i Judu."

2. Samuilova 24:15-16 "I tako pusti Gospod pomor na

Izrailja od jutra do određenog vremena, i pomre naroda od Dana do Virsaveje sedamdeset hiljada ljudi. A kad anđeo pruži ruku svoju na Jerusolim da ga ubija, sažali se Gospodu sa zla, i reče anđelu koji ubijaše narod: Dosta, spusti ruku. A anđeo Gospodnji beše kod gumna Orne Jevusejina."

Prilikom prvog čitanja ove priče, reči nagoveštavaju nešto zaista zastrašujuće. Car u svom ponosu prebrojava narod, Bog onda šalje anđela kako bi zatro 70000 ljudi, a onda se kaje zbog učinjenog zla i odlučuje da ne ubija dalje. Još čudnije je da stih 2. Samuilova 24:1 zapravo kaže da je sam Bog pokrenuo Davida da prebroji Izrael čime se sugeriše da je lično Bog bio odgovoran za ono što se dalje desilo. Radi osoba koje veruju da je Bog ljubav, mora se postaviti pitanje: "Šta, za ime sveta, ova priča govori?"

Iako sledeća priča govori o smrti još više ljudi, naizgled je lakše prihvatljivija zbog toga što je ovaj narod želeo uništiti Božji narod i zato što je to bio jedan od najopakijih naroda na Zemlji. Asirci su derali kožu sa živih ljudi, a onda ih nabijali na kolac. Takvo nasilničko ponašanje prema Božjim sledbenicima može da učutka pitanje o primenjivanju smrtonosnog nasilja od strane anđela Gospodnjih.

2. Carevima 19:35 "I istu noć anđeo Gospodnji izađe i pobi u logoru asirskom sto i osamdeset i pet hiljada; i kad ustaše ujutru, a to sve sami mrtvaci."

Nadahnuće dodaje sledeću primedbu u vezi ove teme:

"Pod Božjom upravom anđeli su svemoćni. Jednom prilikom, izvršujući Hristov nalog, pobili su asirsku vojsku od 185000 ljudi tokom jedne noći." Čeznja vekova, 702. str. orig.

Navodno doslovno čitanje ovih izjava snažno nagoveštava da su Gospodnji anđeli ubili 185000 asirskih vojnika. Deluje savršeno logično da - kada zla opasnost u vidu vojnika nastoji da pogubi Božji narod - oni treba da budu ubijeni zbog svojih ubilačkih namera.

Poslednja priča sa naše liste govori o Irodu. On deluje kao najprikladniji kandidat za pogubljenje s obzirom na dela koja je učinio.

Dela apostolska 12:21-23 "A u određeni dan obuče se Irod u carsku haljinu, i sedavši na presto govoraše im; A narod vikaše: Ovo je glas Božji, a ne čovečiji. Ali ujedanput udari ga anđeo Gospodnji: jer ne dade slave Bogu; i budući izjeden od crva izdahnu."

Irod je ubio Jakova, Jovanovog brata, a onda je planirao da ubije i Petra. Zapazite šta nadahnuće kaže o ovoj priči.

"Isti anđeo koji je došao iz carskih dvorova da izbavi Petra, bio je glasnik gneva i suda Irodu. Anđeo je udario Petra da ga probudi iz sna, ali je jednim drugačijim udarcem udario pokvarenog cara, bacivši u prah njegov ponos i doneo mu kaznu od Svemogućeg. **Irod je umro u velikoj agoniji uma i tela pod Božjim sudom odmazde.**" Apostolska crkva, 152. str. orig. 1. pasus.

Jasno je da je dobar anđeo udario Iroda. Takođe je jasno da je ovo bila kazna od Svemogućega kao i to da je ovo bio Božji sud odmazde. Odmazda je otplata ili nadoknada za učinjena dela. U ovom trenutku se nalazimo pred velikim iskušenjem da prekinemo svoje istraživanje i donesemo zaključak da Bog zaista šalje Svoje dobre anđele da ubijaju zle ljude. Iako se u prvoj priči javljaju određene komplikacije, deluje da su druge dve priče o Asircima i Irodu jasne i ako bi neko predložio bilo kakvo drugačije objašnjenje, mogao bi na sebe navući optužbu da Bibliji pripisuje duhovna/nematerijalna značenja reči kako bi te stihove uklopio u ideju da je Božja ljubav tako velika da On nikad ne bi učinio tako nešto.

Kako čitaš?

Ako bi prekinuli naše istraživanje ovde, to bi zasigurno značilo da kršimo principe tumačenja Biblije koji su izneti onima koji propovedaju poruku trećeg anđela.

"Oni koji su uključeni u objavljivanje poruke trećeg anđela proučavaju Pismo upotrebljavajući isti nacrt koji je i otac Miler usvojio. U maloj knjižici koja nosi naslov "Tumačenja proročanstava i proročke hronologije", otac Miler daje sledeća jednostavna, ali razumna i značajna pravila za proučavanje Biblije i njeno tumačenje:

1. Svaka reč mora imati svoje odgovarajuće značenje u vezi predmeta o kojem Biblija govori.

2. Celokupno Pismo je neophodno i može se razumeti marljivom primenom i proučavanjem.

3. Ništa, od svega što je otkriveno u Pismu, ne može biti i neće biti sakriveno od onih koji traže u veri, ne kolebajući se.

4. Da bi se razumelo neko učenje, sakupite sve stihove Pisma u vezi teme koju želite da razumete; neka tada svaka reč vrši svoj podesan uticaj i ako možete oformiti svoju teoriju bez protivrečnosti, to znači da niste u zabludi.

5. Pismo mora samo sebe tumačiti, jer je ono samo sebi pravilo. Ako zavisim od objašnjenja učitelja, a on tek pretpostavlja značenje ili želi da ga prihvati samo u sklopu sopstvenog verovanja ili da se načini mudar, tada je njegova pretpostavka, želja, verovanje ili mudrost moje pravilo, a ne Biblija." Pregled i glasnik, 25. novembar 1884. godine, 24. pasus

Ako formiramo naš zaključak pre nego što smo sakupili zajedno sve tačke, a onda koristimo taj zaključak kako bi ignorisali tačke koje, kako izgleda, govore nešto drugo, mi se ne pridržavamo Milerovih pravila i stoga to znači da smo prekinuli da propovedamo poruku trećeg anđela. Ovo je važna stvar koju treba razmotriti.

Kako da uskladimo ove priče sa sledećim izjavama?

Matej 5:44 "A Ja vam kažem: ljubite neprijatelje svoje,

blagosiljajte one koji vas kunu, činite dobro onima koji na vas mrze i molite se Bogu za one koji vas gone."

Luka 9:54-56 "A kad videše učenici Njegovi, Jakov i Jovan, rekoše: Gospode! Hoćeš li da kažemo da oganj siđe s neba i da ih istrebi kao i Ilija što učini? A On okrenuvši se zapreti im i reče: Ne znate kakvog ste vi duha; Jer Sin čovečiji nije došao da pogubi duše čovečije nego da sačuva. I otidoše u drugo selo."

Matej 26:52 "Tada reče mu Isus: Vрати nož svoj na mesto njegovo; jer svi koji se maše za nož od noža će izginuti."

2. Petrova 3:9 "Ne docni Gospod s obećanjem, kao što neki misle da docni, nego nas trpi, jer neće da ko pogine, nego svi da dođu u pokajanje."

Prirodna reakcija

Prirodna reakcija na zapovest da ljubimo svoje neprijatelje je sledeća: dok je s jedne strane nama zapovedeno da volimo svoje neprijatelje, Bog, kao zakoniti Sudija svemira, ima pravo i odgovornost da održava red i disciplinu u Svom carstvu. Kao Njegovi podanici, mi moramo voleti svoje neprijatelje i imati poverenja da će nas Bog zaštititi i, ako bude potrebno, ubiti one koji nam prete.

Kao drugo, moglo bi se reći: dok je Isus bio na Zemlji, Njegova misija je zaista bila da spase, a ne da pogubi. Možda bi se moglo reći: posle završetka Njegovog dela ovde na Zemlji, postoje i drugi aspekti Njegove službe koji moraju biti ispunjeni. Kao što Pismo nagoveštava:

Propovednik 3:3 "Vreme kad se ubija, i vreme kad se isceljuje; vreme kad se razvaljuje, i vreme kad se gradi."

5. Mojsijeva 32:39 "Vidite sada da sam Ja, Ja sam, i da nema Boga osim Mene. Ja ubijam i oživljujem, ranim i isceljujem, i nema nikoga ko bi izbavio iz Moje ruke."

Ako zaista usvojimo ovakvo stanovište to stvara mogućnost da Isusa počnemo doživljavati kao moćnog Generala koji, kada je potrebno, šalje Svoje odane vojnike kao glasnike smrti naoružane smrtonosnom silom. Sledeći stihovi nam lako mogu stvoriti ovakvu ideju:

2. Mojsijeva 15:3 "Gospod je velik ratnik; ime mu je Gospod."

Isus Navin 5:13-14 "I kad Isus beše kod Jerihona, podiže oči svoje i pogleda, **a to čovek stoji prema njemu s golim mačem u ruci**. I pristupi k Njemu Isus i reče Mu: Jesi li naš ili naših neprijatelja? A On reče: Nisam; nego sam Vojvoda vojske Gospodnje, sada dođoh. **A Isus pade ničice na zemlju, i pokloni se**, i reče Mu: Šta zapoveda Gospodar moj sluzi svom?"

Psalam 2:4-9 "**Onaj, što živi na nebesima, smeje se, Gospod im se podsmeva**. Pa im govori u gnevu Svom i jarošću Svojom zbunjuje ih: "Ja sam pomazao cara Svog na Sionu, na svetoj gori Svojoj." Kazaću naredbu Gospodnju; On reče meni: "Ti si sin moj, ja te sad rodih. Išti u mene, i daću ti narode u nasledstvo, i krajeve zemaljske tebi u državu. **Udarićeš ih gvozdenom palicom; razbićeš ih** kao lončarski sud.""

Jezekilj 9:1-2,5-6 "Potom povika glasno, te čuh, i reče: Pristupite koji ste poslani na grad svaki s oružjem svojim smrtnim u ruci. I gle, šest ljudi dođe do visokih vrata, koja gledaju na sever, **svaki sa svojim oružjem smrtnim u ruci**, i među njima beše jedan čovek obučen u platno s opravom pisarskom uz bedricu; i došavši stadoše kod oltara bronzanog. A drugima reče i čuh: **Prođite za njim po gradu, i pobijte, neka ne žali oko vaše niti se smilujte; Starce i mladiće, i devojke i decu i žene pobijte da se istrebe**; ali na kome god bude znak, k njemu ne pristupajte; i počnite od Moje svetinje. I počeše od Moje svetinje. I počeše od starešina što behu pred domom. "

Otkrivenje 16:1-3 "I čuh glas veliki iz crkve gde govori sedmorici anđela: Idite, i izlijte sedam čaša gneva Božijeg na zemlju. I ode prvi anđeo, i izli čašu svoju na zemlju; i postaše rane zle i ljute na ljudima koji imaju žig zverin i koji se klanjaju ikoni njenoj. I drugi anđeo izli čašu svoju u more; i posta krv kao od mrtvacu, i svaka duša živa umre u moru."

Na slici koja je ispred nas vidimo moćnog Sina Božjeg sa podignutim mačem da, kada je potrebno, uradi ono što je potrebno. Moglo bi se postaviti pitanje: "Zašto šalje ljude sa smrtnim oružjem kako bi pobili devojke i decu?", ali navodna tvrdnja koja zahteva doslovno čitanje Pisma nagoveštava da ove stihove treba upravo ovako razumeti iako ta dela deluju veoma nasilno.

Hristos kao naš savršeni Primer

Ako prihvatimo ovaj stav, suočavamo se sa velikim problemom. Ako Sin Božji zapoveda, a takođe i On sam primenjuje smrtonosnu silu kako bi se obračunao sa grešnicima, tada, pošto je Hristos naš savršeni Primer koji treba da sledimo, (naravno, osim ako ne počnemo misliti da Bog poziva ljude da brane Njegovu čast tako što će ubijati one koji su Njegovi neprijatelji) počinjemo da upadamo u probleme.

Da li je Isus isti juče, danas i zauvek kao što Pismo kaže ili razotkriva određene delove Sebe kada je potrebno da reši bilo kakvu nastalu situaciju? Kakav primer nam je Isus dao, kakav primer treba da sledimo?

1. Petrova 2:21-23 "Jer ste na to i pozvani, jer i **Hristos postrada za nas, i nama ostavi ugled da idemo Njegovim tragom:** Koji greha ne učini, niti se nađe prevara u ustima Njegovim; Koji ne psuva kad Ga psovaše; ne preti kad strada; nego se oslanjaše na Onog koji pravo sudi."

"Hristos je naš Uzor, savršen i svet Primer koji nam je dat da ga sledimo." Rukopisi 65, 1894.

"Bog je učinio sve što je mogao učiniti za nas. Ništa nije ostalo neučinjeno. On je dao savršeni primer Svog karaktera u karakteru Svoga Sina; a delo koje Hristovi sledbenici imaju je da, posmatranjem neuporedive uzvišenosti Njegovog života i karaktera, rastu i postaju sve sličniji Njemu. Posmatranjem Isusa i uzvratanjem na ljubav koju pruža, oni će održavati Hristovo obličje." Pregled i glanik, 15. februar 1898.

Ako prihvatimo Isusa kao moćnog Generala koji primenjuje smrtonosnu silu protiv Svojih neprijatelja, tada u umu, nakon čitanja stihova kao što su sledeći, zaista dolazi do borbe:

Matej 5:39-44 "A Ja vam kažem da se ne branite oda zla, nego ako te ko udari po desnom tvom obrazu, obrni mu i drugi; I koji hoće da se sudi s tobom i košulju tvoju da uzme, podaj mu i haljinu. I ako te potera ko jedan sat, idi s njime dva. Koji ište u tebe, podaj mu; i koji hoće da mu uzajmiš, ne odreci mu. Čuli ste da je kazano: Ljubi bližnjeg svog, i mrzi na neprijatelja svog. A Ja vam kažem: Ljubite neprijatelje svoje, blagosiljajte one koji vas kunu, činite dobro onima koji na vas mrze i molite se Bogu za one koji vas gone."

Zar nije onda fer da postavimo pitanje: "Tražiš od nas da volimo svoje neprijatelje, a Ti ubijaš Svoje neprijatelje kada ti to odgovara, da li je to dosledno?"

Ako pogledamo dublji nivo vidimo da, oni koji veruju u Isusa, primaju Njegov Duh. To znači da, kakve god osobine Isus posedovao, one će biti date onima koji Ga slede.

Galatima 4:6 " I budući da ste sinovi, posla Bog Duha Sina svog u srca vaša, koji više: Ava Oče!"

1. Jovanova 3:2 "Ljubazni! Sad smo deca Božija, i još se ne pokaza šta ćemo biti; nego znamo da kad se pokaže, bićemo kao i On, jer ćemo Ga videti kao što jeste."

Da li će nam Isus dati samo jedan deo Sebe - deo koji voli svoje neprijatelje, a zadržati deo koji ih ubija i spaljuje žive? Da li je uopšte moguće uraditi tako nešto? Dakle, evo gde nastaje sukob:

Isus ima pravo i odgovornost da uništi one koji su uporni u zlobi protiv Njega i Njegovog Oca.	Isus je naš savršeni Primer i mi smo pozvani da oponašamo svaki aspekt Njegovog života koji je otkriven u Pismu.
--	--

Zakon - prepis Božjeg karaktera

Ajde da dodamo još jednu dimenziju. Deset zapovesti su otkrivenje Božjeg karaktera.

"Božji zakon je prepis Njegovog karaktera. On obuhvata principe Njegovog carstva. Onaj ko odbija da prihvati ove principe, stavlja se izvan kanala putem kojeg Njegovi blagoslovi teku." Pouke velikog Učitelja, 305. str. orig.

"Bog od Svoje dece zahteva savršenstvo. Njegov zakon je prepis upravo Njegovog karaktera i predstavlja normu za svaki karakter. Ova beskonačna norma je svima predstavljena kako ne bi bilo zabune u vezi toga kakvi ljudi će sačinjavati Njegovo carstvo." Pouke velikog Učitelja, 315. str. orig.

"Zakon Božji je prepis Njegovog karaktera; on nam prikazuje Božju prirodu. Kao što u Hristu posmatramo sjajnost Njegove slave, obličje Njegovog bića, tako i zakon pokazuje Očeve osobine." Znac vremena, 30. decembar 1889.

"Bog želi da svi ljudi znaju, gde god se Njegov glas čuje, da je pravednost koju Hristova poslušnost dodeljuje verniku - pravednost opisana u zakonu izrečenom na Sinaju. Nijedna reč ne može biti promenjena. **To je tačna slika karaktera Božjeg u Hristu.**" E. Dž. Vagoner, Večni zavet, 343.1.

Isus nam kaže da On drži zapovesti Svoga Oca.

Jovan 15:10 "Ako zapovesti Moje uzdržite ostaćete u ljubavi Mojoj, kao što **Ja održah zapovesti Oca Svog** i ostajem u ljubavi Njegovoj."

Da li se ovo odnosi i na zapovest "Ne ubij"? Ako proučimo Isusov život na Zemlji, videćemo da On nikog nije ubio.

"Irod i pokvareni autoriteti su ubili Pravednika, ali Hristos **nikad nije nikog ubio** i mi možemo pripisati duh progonstva - zbog toga što ljudi žele slobodu savesti - njegovom izvoru, a to je sotona." Rukopisi 62, 1886. 64.

Da li je Hristov zemaljski život u potpunosti otkrio Božji karakter?

"Jedino je Hristos mogao predstaviti Oca čovečanstvu, a učenici su imali privilegiju da posmatraju ovaj prikaz duže od tri godine." Čežnja vekova, 664. str. orig.

"Potpuni karakter Božji je bio otkriven u Njegovom Sinu, celokupni spektar nebeskih mogućnosti za prihvatanje čoveka je ispoljen u Sinu Beskonačnoga." Znaci vremena, 30. decembar 1889.

"Takav karakter Hristos je otkrio u Svom životu. Bio je to Božji karakter. Iz Očevog srca potekli su potoci božanskog saučešća, bili su ispoljeni u Hristu, i izlili se na sinove ljudske. Isus, nežni, sažaljivi Spasitelj, je bio Bog "koji se javi u telu". 1. Timotiju 3:16." Put Hristu, 12. str. orig.

Sudsko pogubljenje nasuprot ubistvu?

Postoji tvrdnja da sudsko pogubljenje nije isto što i ubistvo, a da 10 zapovesti naučavaju "Ne ubij". Evo jednog objašnjenja u kome pronalazimo ovakvu tvrdnju:

"Postoje dve različite jevrejske reči (ratsakh, mut) i dve grčke reči (phoneuo, apokteino) za "ubistvo" i "pogublje-

nje". Jedna znači "usmrtiti", a druga "ubiti". 10 zapovesti zabranjuju ovu drugu, a ne prvu. Zapravo, reč "ratsakh" ima širu definiciju nego reč "ubistvo". "Ratsakh" se takođe odnosi na smrt koja je posledica nehata ili zanemarivanja, ali se nikad ne upotrebljava za opisivanje ubijanja tokom rata. Zbog toga u većini modernih prevoda šesta zapovest glasi: "Ne ubij", a ne "Ne usmrti". Međutim, može se pojaviti veoma velik problem u zavisnosti od toga koji prevod osoba proučava. Uvek popularan King James prevod prevodi taj stih - "Ne usmrti" što otvara vrata za pogrešno tumačenje ovog stiha. Da je nameravano značenje zapovesti "Ne usmrti" bilo upravo to - ne usmrti - to bi značilo da su sva krvoprolića odobrena od strane Boga koja je izraelska nacija izvršila bila suprotna Božjoj zapovesti (20. glava 5. Mojsijeve). Ali Bog ne krši Svoje vlastite zapovesti, tako da, jasno je da stih ne poziva na potpunu zabranu uzimanja tuđeg života.

<https://www.gotquestions.org/you-shall-not-murder.html>

Pažljivo proučavanje Pisma otkriva da je ovo obrazloženje netačno. Kao prvo, u svom objašnjenju autor priznaje da "ratsach" ne označava samo ubistvo, već i slučajnu smrt koju mi nazivamo ubistvo iz nehata. To nije ubistvo.

4. Mojsijeva 35:22-25 **"Ako li ga nehotice turi bez neprijateljstva, ili se baci na nj čim nehotice, ili kamenom od kog može čovek poginuti, ako se baci na nj nehotice, te onaj umre, a nije mu neprijatelj, niti mu traži zla, tada da sudi zbor između ubice i osvetnika po ovom zakonu. I zbor neka izbavi krvnika [H7523 ratsach] iz ruke osvetnikove i vrati ga u utočište njegovo, kuda je utekao, i onde neka ostane dokle ne umre poglavar sveštenečki, koji je pomazan svetim uljem."**

5. Mojsijeva 4:42 "Da bi bežao u njih krvnik [H7523 ratsach] koji **ubije bližnjeg svog nehotice** ne mrzevši pre na nj, i kad

pobegne u koji od tih gradova, da bi ostao živ."

Kao drugo, Bog jeste zapovedio da ljudi koji počine "ratsach" dožive isto:

4. Mojsijeva 35:30 "Ko bi hteo pogubiti čoveka, po svedocima **neka pogubi [H7523 ratsach] krvnika [H7523]**; ali jedan svedok ne može svedočiti da se ko pogubi."

Kako je moguće da je Bog mogao zapovediti stvari koje 10 zapovesti brane? Ukratko rečeno, Bog je mogao zapovediti bilo koji oblik smrti u Pismu, pošto želi da smrtna *presuda* bude zajamčena kako bi dao milost, a ne pogubio ljude. Pogledajte brošuru pod nazivom "Služba smrti" radi potpunog objašnjenja ove teme.

Kao treće, reč "muth" [H4191] se u Pismu koristi za opisivanje ubistva i atentata. Saul je želeo ubiti Davida, što je bio protivzakonski postupak.

1. Samuilova 19:1-2 "I Saul govori Jonatanu sinu svom i svim slugama svojim **da ubiju [H4191] Davida**; ali Jonatan sin Saulov ljubljaše veoma Davida. I javi Jonatan Davidu i reče mu: **Saul, otac moj, traži da te ubije [H4191]**; nego se čuvaj sutra, skloni se gdegod i prikrij se."

Saul je naredio protivzakonsko ubijanje sveštenstva:

1. Samuilova 22:17 "Tada car reče slugama koje stajahu pred njim: Okrenite se i pogubite sveštenike Gospodnje, jer je i njihova ruka s Davidom, i znajući da je pobegao ne javiše mi. Ali sluge careve ne hteše podignuti ruke svoje da ulože na sveštenike Gospodnje. **I okrenuvši se Doik Idumejac uloži na sveštenike, i pobi [H4191] ih onaj dan osamdeset i pet, koji nošahu oplećak laneni.**"

Atentat izvršen nad Isvostejem:

2. Samuilova 4:7 "Kad uđoše u kuću, on ležaše na postelji svojoj u kleti gde spavaše, te ga probodoše i ubiše [H4191], i odsekoše mu glavu i uzeše je, pa otidoše putem preko polja celu onu noć."

Avesalom je naručio protivzakonito ubistvo svog polu-brata Amnona:

2. Samuilova 13:28 "Tada Avesalom zapovedi momcima svojim govoreći: Pazite, kad se srce Amnonu razveseli od vina, **i ja vam kažem: Ubijte Amnona; tada ga ubijte [H4191]**; ne bojte se, jer vam ja zapovedam, budite slobodni i hrabri."

Gotolija je ubila sve careve sinove osim Joasa:

2. Carevima 11:2 "Ali Josaveja, kći cara Jorama sestra Ohozijina, uze Joasa sina Ohozijinog, i ukrade ga između sinova carevih, koje pogubljavahu [H4191], i s dojkinjom njegovom sakri ga od Gotolije u ložnicu, te ne pogibe." (KJ prevod)

Zapazite šta piše u New King James prevodu:

2. Carevima 11:2 "Ali Josaveja, kći cara Jorama sestra Ohozijina, uze Joasa sina Ohozijinog, i ukrade ga između sinova carevih, koje su **ubijali** [H4191], i s dojkinjom njegovom sakri ga od Gotolije u ložnicu, te ne pogibe."

Još jedan primer atentata gde je upotrebljena reč "muth" i NIV prevod:

2. Carevima 15:25 "I pobuni se na nj Fekaj sin Remalijin, vojvoda njegov, i ubi [H5221] ga u Samariji u carskom dvoru, s Argovom i Arijem i s pedeset ljudi sinova Galadovih; i ubivši [H4191] ga zacari se na njegovo mesto."

2. Carevima 15:25 "Jedan od njegovih glavnih činovnika, Fekaj sin Remalijin, pobuni se na njega. Uzevši pedeset ljudi sinova Galadovih sa sobom, **ubio je** [H5221] Fakiju zajedno sa Argovom i Arijem u carskom dvoru u Samariji. Tako je Fekaj **ubio** Fakiju [H4191] i zaracio se na njegovo mesto." (NIV)

Da li je moguće da bezbožnik "pravedno" ubije osobu?

Psalam 37:32 "Bezbožnik vreba pravednika, i **traži da ga**

ubije [H4191]."

Psalam 109:16-17 "Jer se on (bezbožnik) nije spomenuo iskazati milosrđe, nego je progonio čoveka ništeg i ubogog, kako bi **pogubio [H4191] čoveka srca slomljena**. Budući da je ljubio kletvu, neka ona dođe na njega; kako nije uživao u blagoslovu, neka on bude daleko od njega."

Jeremija upozorava one koji su nastojali da ga ubiju:

Jeremija 26:13-15 "Zato popravite puteve svoje i dela svoja, i poslušajte reč Gospoda Boga svog, i sažaliće se Gospodu sa zla koje je izrekao za vas. A ja, evo sam u vašim rukama, činite od mene šta mislite da je dobro i pravo. Ali znajte zacelo, ako me ubijete [H4191], **krv pravu svalićete na se** i na ovaj grad i na stanovnike njegove, jer doista Gospod me posla k vama da govorim sve ove reči, da čujete."

Dakle, reč "muth" zaista može biti upotrebljena da označi ubistvo i atentat, a reč "ratsach" može biti upotrebljena za slučajnu smrt. Ovo dokazuje da je tvrdnja da je "muth" na neki način predviđena jedino za pravedničko ubijanje, a "ratsach" za ubistvo - netačna.

I na kraju, bez obzira na definiciju, i u slučaju ubistva, a i sudskog pogubljenja, postoji primenjivanje smrtonosne sile. Da li je primenjivanje sile sastavni deo Božjeg carstva?

"Zemlju je obavio mrak usled pogrešnog shvatanja Boga. Kako bi se mračne senke rasterale, kako bi se svet mogao vratiti Bogu, sotonina sila prevare je morala biti slomljena. To se nije moglo ostvariti silom. **Primenjivanje sile suproti se načelima Božje vladavine**. On želi jedino službu iz ljubavi, a ljubav se ne može narediti, ona se ne može zadobiti silom ili vlašću. Samo ljubav može probuditi ljubav. Poznavati Boga znači voleti Ga. Njegov karakter se mora ispoljiti u suprotnosti prema sotoninom karakteru." Čežnja vekova, 22. str. orig.

Da li shvatamo značaj gornje izjave? Bog ne može upotrebljavati smrtonosnu silu kao sastavni deo Svog carstva. Da li prihvatamo gornju izjavu kao nadahnutu? Od ljudi dolazi odgovor da naša učenja moramo zasnovati na Pismu. Predložio bih da je najsavršeniji primer odbijanja upotrebe smrtonosne sile - Isusov zemaljski život. Da li prihvatamo Isusove reči?

Matej 5:39 "A Ja vam kažem da se ne branite oda zla, nego ako te ko udari po desnom tvom obrazu, obrni mu i drugi."

Da li je Isus ispoljio ovo kao deo Svog karaktera? Kao drugo, ako je sudsko pogublivanje deo Božjeg karaktera, tada je to moralo biti otkriveno u Isusovom zemaljskom životu. Međutim, nigde ne vidimo da je On pažljivo vagao život neke osobe, a onda naredio da bude pogubljena.

Kakav odgovor se može pružiti osobi koja kaže Gospodu: "Sledio sam Tvoj primer iz Starog zaveta kada sam pogubio ovog zlikovca"? Da li će se takvoj osobi reći: "Sledio si pogrešan primer, deo Pisma koji ne treba da slediš"? Da li vidite da ovo veoma komplikuje stvari?

Nadam se da ste stigli do tačke da možete videti da se velike kontradiktornosti javljaju u Pismu ako sebi dopustimo da verujemo u Boga koji upotrebljava smrtonosnu silu i da istrebljava ljude. Ako smo stigli do te tačke, pozvani smo da kleknemo na svoja kolena i zatražimo od Oca kako da objasnimo ove naizgled kontradiktorne stihove. Deluje da Biblija jasno uči da On primenjuje smrtonosnu silu protiv ljudi, ali ako to prihvatimo, stvara se užasan sukob prilikom pokušavanja da uskladiamo zajedno celokupnu Bibliju.

Brojanje Izraela

Započnimo sa pričom o Davidovom brojanju Izraela. Kako razumemo sledeći stih? Kako je Bog pokrenuo Davida da prebroji Izrael?

2. Samuilova 24:1 "A Gospod se opet razgnevi na Izrailja, i nadraži Davida na njih govoreći: Hajde izbroj Izrailja i Judu."

Ako ovo uporedimo sa istom pričom koja je zapisana na drugom mestu, čitamo sledeće reči:

1. Dnevnika 21:1 "Ali usta sotona na Izrailja i navrati Davida da izbroji Izrailja."

Ako pročitamo *samo* 2. Samuilovu 24:1 i zahtevamo doslovno čitanje ovog stiha, tada moramo reći da je sam Bog naveo Davida da to učini kako bi 70000 Izraelaca moglo biti pogubljeno. Svaka razumna osoba bi odmah pitala kako se ova ideja uklapa u sliku o Bogu koji tvrdi da je ljubav? Način izražavanja u ovom stihu nas poziva da ispitamo da li je Bog to zaista učinio.

Oni koji ulože napor da nastave da čitaju će otkriti stih 1. Dnevnika 21:1 koji otkriva da je sotoni bilo dopušteno da kuša Davida da prebroji Izrael. Pozvani smo da uskladimo ova dva zapisa. Da li ćemo zaključiti da su Bog i sotona radili zajedno kako bi uzrokovali uništenje ovih Izraelaca? Još jednom smo pozvani da kopamo dublje kako bi pronašli odgovor. Ovaj proces proverava ljudska srca kako bi se videlo da li zaista veruju da je Bog - Otac pun ljubavi, nevoljan sudija ili nemilosrdni tiranin. Oni koji vide blagodat u Gospodnjim očima će se zadržati sve dok ne budu mogli da usklade ove zapise, dok će drugi prosto verovati u kontradiktornost i reći da je Bog ljubav iako čini te stvari. Naposletku, ima i onih koji traže sebi potvrdu da je Bog tiranin, prekinuće istraživanje i dati presudu odmah na početku istrage. Kada se sunce "popne" visoko na nebu, površnost semena koje se nalazi u njima će uvenuti pod pritiskom prividne kontradiktornosti.

Kao deca prvog Adama, nasledili smo verovanje da je Bog grub i tiranin. Adam je primio ovu informaciju od sotone. Ovo je razlog zašto je Adam pobegao i sakrio se u vrtu. On se plašio da će ga Bog ubiti zbog njegovog greha i ovo je, zahvaljujući strahu od smrti, dalo sotoni vlast nad nama.

Jevrejima 2:14-15 "Budući, pak, da deca imaju telo i krv, tako i On uze deo u tome, da smrću satre onog koji ima državu smrti, to jest đavola; I da izbavi one koji god od

straha smrti u svemu životu biše robovi."

"Poimanje Božjeg naroda je bilo zaslepljeno, jer je sotona pogrešno predstavio Božji karakter. Naš dobar i milostivi Gospod je bio predstavljen ljudima zaodenut u sotonine osobine, a ljudi i žene koji su tražili istinu su toliko dugo imali pogrešnu sliku o Bogu da je teško odagnati oblak koji zamagljuje Njegovu slavu kako je ne bi mogli videti." 1. sveska Odabраних poruka, 355. str. orig.

Umnožavanje greha

Kako se naš Otac obračunava sa ovim lažnim optužbama protiv Njega koje su zapisane u našim prirodnim srcima?

Rimljanima 5:20 "A zakon dođe uz to da se umnoži greh; jer gde se umnoži greh onde se još većma umnoži blagodat."

Naš Otac uzrokuje da se greh umnoži. Kako On to čini? On uzrokuje da dođe zakon. Kada se prirodni čovek susretne sa zakonom, kako će on čitati taj zakon?

Jakov 1:23-24 "Jer ako ko sluša reč a ne tvori, on je kao čovek koji gleda lice tela svog u ogledalu; Jer se ogleda pa otide, i odmah zaboravi kakav beše."

Čovek prirodnih sklonosti čita Reč Božju i dok je čita, njegove prirodne misli o Bogu se umnožavaju. Njegove prirodne misli o Bogu kao tiraninu rastu do tačke da mora doneti odluku. Ako postane vršilac Reči, počće primećivati drugačiju sliku Boga koja je u sukobu sa njegovim prirodnim mislima. Tada mu se nudi mogućnost da dozvoli blagodat da se umnoži ili da prosto ode svojim putem i zaboravi kakav je.

Biblija je napisana na takav način da dozvoljava ljudskim prirodnim mislima da rastu. Čovek će sebi naći potvrdu koju traži kako bi dokazao da Bog upotrebljava smrtonosnu silu i uništava ljude. Ovo verovanje osnažuje misli koje prirodan čovek ima i proširuje ih. Pred ovo

verovanje je onda stavljen izazov - otkrivenje Isusovog života i grešnik je pozvan da dođe u Očevu svetlost kroz otkrivenje Sina Božjeg. Upravo je ovo značenje stih Jovan 16:8. Duh nas osvedočava u greh, a onda u pravednost. Prelazak iz jedne pozicije u drugu zahteva borbu, jer telo ratuje protiv Duha, ali ako duša vidi ljubav Božju u licu Isusa Hrista, ona će napustiti telesnu ideju o upotrebi smrtnosne sile kao sastavnog dela Božjeg carstva. Ovde vidimo jednu čudesnu stvar. Oni koji uzmu mač Reči Božje će doživeti da će slika koju je stari čovek imao o Bogu umreti - oni će umreti *od* tog mača; dok oni koji zadržavaju stav staroga čoveka i brane Božje upotrebljavanje doslovnog mača će umreti *od* tog mača. Svi koji uzimaju mač će od mača i izginuti. Svako od nas će poginuti od jednog mača. Koji mač će prouzrokovati vašu smrt?

Dakle, kako je sotona kušao Davida?

"David u svom blagostanju nije sačuvao onu smernost karaktera i poverenje u Boga koji su karakterisali ranije doba njegovog života. On je sa ponosom posmatrao porast carstva i upoređivao njihovo tadašnje stanje blagostanja sa njihovim malobrojnošću i neznatnom snagom kada je došao na presto, pripisujući sebi slavu. Ugađao je svom osećanju ponosa popuštanjem đavoljevom kušanju da prebroji Izrael kako bi morao uporediti pređašnju slabašnost sa njihovom tada naprednom zemljom pod njegovom upravom. Ovo nije bilo Bogu po volji i protivno Njegovoj zapovesti koju je dao. To bi Izrael navelo da se oslanja na snagu svoje brojnosti umesto na živoga Boga." Duh proroštva, 1. tom, 385.1.

Kako je Bog bio pokrenut protiv Davida?

"Bog, radi slave Svog imena, ne može štititi one koji postupaju suprotno Njegovoj volji." 8. sveska Svedočanstava za zajednicu, 51. str. orig.

Što se tiče duha ponosa usled porasta moći Izraela, David nije bio sam u tome.

"Veze sa neznabožačkim narodima navele su Izraelce da prihvate nacionalne običaje svojih suseda i razbudile u njima želju da postignu svetovnu veličinu. Kao izabrani Gospodnji narod, trebalo je da budu poštovani, ali postajući sve oholiji i samopouzdaniji, više nisu hteli da se zadovolje samo sa tom prednošću. Mnogo više su težili da učvrste svoj položaj među ostalim narodima. Ispunjeni takvim duhom, prosto su prizivali iskušenja." Patrijarsi i proroci, 746-747. str. orig.

Iako je Gospod upozorio Davida kroz Joava, sotoni je bio dopušten slobodniji pristup da kuša Davida, a zaštita je bila uklonjena od njega. David se opirao podsticajima Duha da ne sledi svoje prirodne sklonosti i usled toga, sotona je bio u mogućnosti da obori ogradu koja se sastojala od anđela, ogradu koja je okruživala Izrael. Evo procesa kako dolazi do sudova:

"Bilo mi je pokazano da Božji sudovi neće doći direktno od Gospoda na njih, već na sledeći način: oni se stavljaju izvan Njegove zaštite. On upozorava, ispravlja, ukorava i ukazuje na jedini put sigurnosti, a onda, ako oni koji su bili predmet Njegove posebne brige budu išli svojim putem, nezavisno od Duha Božjeg; ako nakon uzastopnih upozorenja budu izabrali svoj put, tada On neće zapovediti Svojim anđelima da spreče Sotonine odlučne napade na njih." Rukopisi, 14, 3.

Ovo nije neka nesavršena izjava. Citat kaže: "Bilo mi je pokazano da Božji sudovi neće doći direktno od Gospoda na njih." Upotreba određenog člana bez prisustva ograničenja (prim. prev. konstrukcija rečenice na engleskom) nam pokazuje da je to dosledan princip i to se savršeno uklapa sa biblijskim opisom kako dolazi do sudova. Deset zapovesti vam tačno govore kako se to odvija:

2. Mojsijeva 20:5-6 "Nemoj im se klanjati niti im služiti, jer sam Ja Gospod Bog tvoj, Bog revnitelj, koji pohodim grehe otačke na sinovima do trećeg i do četvrtog koljena, onih

koji mrze na Mene; A činim milost na hiljadama onih koji me ljube i čuvaju zapovesti Moje."

2. Mojsijeva 34:7 "Koji čuva milost hiljadama, prašta bezakonja i nepravde i grehe, koji ne pravda krivoga, i pohodi grehe otačke na sinovima i na unucima do trećeg i četvrtog kolena."

Pomor je neprijateljev potpis

2. Samuilova 24:15-16 "I tako pusti [H5414] Gospod pomor na Izrailja od jutra do određenog vremena, i pomre naroda od Dana do Virsaveje sedamdeset hiljada ljudi.

Reč koja je prevedena kao "pusti" je zapravo "nathan", a njeno značenje je "dati" i ponekad "prepustiti". Zapazite pažljivo reči sledećeg stiha i povezanost sa pomorom i Božjim zavetom.

3. Mojsijeva 26:25 "Pustiću na vas mač, koji će osvetiti Moj zavet; a kad se sležete u gradove svoje, tada ću pustiti pomor među vas, i bićete predani [H5414] u ruke neprijatelju."

Ovde je "nathan" prevedena kao "predani". Zapazite pažljivo poslednji deo stiha. "I" je dodato tako da stih može da glasi:

"...tada ću pustiti pomor među vas, bićete predani [H5414] u ruke neprijatelju."

Značenje je sledeće: kada dođe do pomora, to je zato jer su ljudi bili predati neprijatelju.

Psalam 91:1-3 "Koji živi u zaklonu Višnjeg, u senu Svemogućeg počiva. Govori Gospodu: Ti si utočište moje i branič moj, Bog moj, u kog se uzdam. **On će te izbaviti iz zamke ptičareve, i od ljutog pomora.**"

"Sotona koristi svoju silu. On uništava dozrelu žetvu i tada dolaze glad i nevolja. **Ispunjava vazduh smrtnim zaga-**

đenjima i na hiljade ljudi umire od pomora." Velika borba, 590. str. orig.

Sotona je taj koji je dobio dopuštenje da uništava ljude. Alternativa glasi da je Bog dopustio sotoni da kuša Davida i Izrael i navede ih na greh, a onda je Bog ubio 70000 ljudi, međutim ovaj stav nije dosledan. Sotona je ustao, bilo mu je dopušteno da kuša Davida zato što on nije postupao u skladu sa Gospodnjom voljom. Kada je David podlegao ovom iskušenju, to je sotoni dalo još veći pristup Izraelu i bilo mu je dopušteno da donese pomor među njih. Međutim, ovo ne objašnjava deo koji govori o tome da je anđeo pobio Izraelce.

2. Samuilova 24:16-17 "A kad anđeo pruži [H7971, poslati, osloboditi] ruku svoju na Jerusalem da ga ubija, sažali se Gospodu sa zla, i reče anđelu koji ubijaše [H7483 odbaciti, lišiti] narod: Dosta, spusti ruku. A anđeo Gospodnji beše kod gumna Orne Jevusejina. A David kad vide anđela gde bije narod, progovori i reče Gospodu: Evo, ja sam zgrešio, ja sam zlo učinio, a te ovce šta su učinile? Neka se ruka Tvoja obrati na mene i na dom oca mog."

Sotona je doneo pomor, ali šta je bio mač koji je Gospodnji anđeo izvukao nad Izraelom? Šta je to mač koji Sin Božji koristi?

Mač Sina Božjeg

Otkrivenje 1:16-17 "I držaše u svojoj desnoj ruci sedam zvezda, i iz usta Njegovih izlažaše mač oštar s obe strane, i lice Njegovo beše kao što sunce sija u sili svojoj. I kad Ga videh, padoh k nogama Njegovim kao mrtav, i metnu desnicu svoju na me govoreći mi: Ne boj se, ja sam Prvi i Poslednji."

Vidimo reakciju apostola Jovana kada je video lice Sina Božjeg i mač koji je izašao iz Njegovih usta. Šta je to izašlo iz Njegovih usta?

Jevrejima 4:12 "Jer je živa reč Božija, i jaka, i oštija od svakog mača oštrog s obe strane, i prolazi tja do

rastavljanja i duše i duha, i zglavaka i mozga, i sudi mislima i pomislama srca."

Da li imamo primer koji nam pokazuje kako je Isus koristio taj mač?

"Dok je posmatrao taj prizor Njegovo lice izražavalo je gnev, vlast i silu. Narod je svoju pažnju usredsredio na Njega. Oči onih koji su se bavili nesvetom trgovinom zaustavile su se na Njegovom licu. Nisu mogli da skrenu pogled. Osećali su da ovaj Čovek čita njihove najskrivenije misli i otkriva njihove sakrivene pobude. Neki su pokušali da sakriju svoje lice, kao da su na njima bila ispisana nedela koja će pročitati ove ispitivačke oči.

Nered se stišao. Glasovi prodaje i cenkanja su prestali. Tišina je postala mučna. Ceo skup je proželo osećanje strahopoštovanja. Izgledalo je kao da su dovedeni na Božji sud da daju odgovor za svoja dela. Posmatrajući Hrista videli su božanstvo koje je bljesnulo kroz ljudsko telo. Veličanstvo neba stajalo je kao što će stajati Sudija u poslednji dan - sada još neokružen slavom koja će Ga tada pratiti, ali sa istom moći da čita dušu. Njegove oči prelazile su preko mnoštva uočavajući svakog pojedinca. Njegova pojava sa vladarskim dostojanstvom uzdizala se iznad njih, a božanska svetlost osvetljavala je Njegovo lice. Progovorio je, a Njegov jasan, zvonak glas - isti onaj koji je na Sinajskoj gori objavio zakon koji sada prestupaju sveštenici i poglavari - odzvanjao je ispod svodova hrama: "Nosite to odatle, i ne činite od doma Oca Mojega doma trgovačkog."

Silazeći polako niz stepenice i podižući bič od uzica koji je uzeo ulazeći unutra, naredio je trgovačkom društvu da napusti područje hrama. Sa strogošću i revnošću koje nikada ranije nije ispoljavao, isprevrtao je stolove menjača novaca [sila upotrebljena na bezživotnim predmetima]. Metalni novac je padao resko zvečeći na mramornom podu. Niko se nije usudio da dovodi u pitanje Njegov

autoritet. Niko se nije usudio da zastane i pokupi svoj nepošteni dobitak. **Isus ih nije tukao bičem od uzica, ali je u Njegovoj ruci taj jednostavni bič izgledao strašno kao ognjeni mač.** [nije primenio silu na ljudima] Službenici hrama, lakomi sveštenici, preprodavci i trgovci stokom sa svojim ovcama i govedima, **žurili su sa ovog mesta sa jedinom mišlju da pobjegnu od osude Njegove prisutnosti.**

Silan strah ovladao je mnoštvom koje je osećalo da ih zasenjuje Njegovo božanstvo. Uzvici užasnog straha silazili su sa stotina pobledelih usana. Čak su i učenici drhtali. Isusove reči i postupci, koji su se toliko razlikovali od Njegovog uobičajenog ponašanja, su učenike ispunili strahopoštovanjem." Čežnja vekova, 158. str. orig.

Što se tiče onih 70000 ljudi koji su se suočili sa gnevom uništitelja, Duh Božji je došao k njima sa dubokim osvedočavanjem u greh kako bi se pokajali. Delo ovog dubokog osvedočavanja je hitno, jer ako budu odbili da obrate pažnju na delovanje Duha, biće potpuno nezaštićeni i suočiće se sa sotonom - uništiteljem. Kao i ljudi prilikom čišćenja hrama, oni beže od Njegovog prisustva. U slučaju 70000 ljudi, oni su požurili bežeći od Hristove prisutnosti direktno u sotonine otvorene ruke i on ih je uništio pomorom. Mogli su se pokajati za svoje grehe i zamoliti Boga da im oprost, ali oni su pobjegli od Njegovog prisustva i smrt je bila rezultat.

Ovaj proces je upravo isto ono šta je Bog rekao da će učiniti Hana-nejima.

2. Mojsijeva 23:27-28 "Pustiću strah svoj pred tobom, i uplašiću svaki narod na koji dođeš, i obratiću k tebi pleći svih neprijatelja tvojih. Poslaću i stršljene pred tobom, da teraju Jeveje, Hananeje i Heteje ispred tebe."

Slanje straha je osvedočavanje u greh koje u zlim ljudima izaziva veliki trepet. Ubod stršljenja je ubod savesti mučene krivicom. Ovi ubodi ih oteraju od Božje prisutnosti i gurnu u ruke neprijatelju. Da su se poka-

jali i postali kao mala deca, mogli su biti spaseni. Nisu svi napustili hram, a ipak, svi su osetili mač.

"Kada su pobegli, siromašni su ostali i oni su sada posmatrali Isusa čije je lice izražavalo ljubav i saosećanje. Sa suzama u očima govorio je onima koji su drhtali oko Njega: "Ne boj se, Ja ću te izbaviti, a ti Me proslavi. Ja zato dođoh na ovaj svet." Narod se tiskao oko Hrista sa hitnim, dirljivim pozivima: "Učitelju, blagoslovi me." Njegovo uho čulo je svaki vapaj. Sa sažaljenjem koje prevazilazi sažaljenje nežne majke, On se saginjao nad mališanima koji su patili. Svima je posvetio pažnju. Svako je bio izlečen bez obzira na bolest od koje je bolovao. Nemi su u hvali otvarali svoje usne, slepi su posmatrali lice svog Iscelitelja. Srca onih koji su patili postala su radosna." Čežnja vekova, 163. str. orig.

Dakle, u priči o prebrojavanju Izraela vidimo da je Duh Božji, koji je ulagao poslednji napor da dopre do onih koji su padali u sotonine ruke, došao k njima i želeo da očisti njihova srca od greha kako bi mogli biti spaseni. Kada su odbili, Isus je izgovorio tužne reči: "Eto će vam se ostaviti kuća vaša pusta." Jevrejska reč koja je prevedena kao "mač" zapravo znači "suša" i kada su duše potpuno odbacile Hrista, On je bio primoran da ih prepusti rukama neprijatelja, jer su odbili da Ga puste da uđe.

Takođe uzmite u obzir da je sotona kontrolisao srca ovih ljudi. Hristos je po poslednji put nastojao da ih spase. Sotona je bio odlučan da ne izgubi svoj plen i kad su srca odbila da puste Hrista da uđe unutra, sotona je nastojao da osigura sebi ove duše tako što je uzeo njihove živote, on nije hteo rizikovati da se oni pokaju za svoje grehe. Ne znamo tačne detalje kako se to odvijalo, ali nije teško slediti principe.

Podiže se optužba: "Ti stihovima Pisma pripisuješ duhovna/nematerijalna značenja, Biblija kaže "mač" i treba da to razumemo doslovno." Kao prvo, pomor je pogubio ljude. Oni nisu umrli od anđelovog doslovnog mača. Kao drugo, treba da, sve što možemo, sakupimo i onda

da formiramo svoj zaključak. Zapazite pažljivo 11. Milerovo pravilo koje govori o ovome.

Kako da znamo kada je reč upotrebljena u prenesenom smislu?

Ako reč ima dobar smisao onako kako piše i ne krši jednostavne prirodne zakone, tada se mora razumeti doslovno, a ako to ne važi, onda se mora razumeti u prenesenom smislu.

Pošto su ljudi izginuli od pomora, mač za koji je spomenuto da se nalazio u ruci anđela je morao imati drugu namenu. Biblija nam govori o maču koji Isus koristi na nekoliko mesta, a taj mač je Reč Božja. Prikazali smo da je anđeo pogubio ljude mačem, međutim, oni su umrli od pomora. Mač je bila Reč Božja koja je osvedočavala ljude. To je način kako ih je anđeo Gospodnji pogubio. Oni su odbili da umru sebi putem ovog mača tako da ih je Duh Božji ostavio i zatirač je uzeo njihove živote. Ovo je u potpunosti u skladu sa onim šta nam nadahnuće kaže:

"U današnje vreme se prema Bogu ispoljava više nego opšti prezir. Ljudi su u svojoj drskosti i neposlušnosti dostigli tačku koja pokazuje da je čaša njihovog bezakonja skoro puna. Mnogi su potpuno prešli granicu milosti. Uskoro će Bog pokazati da je zaista živi Bog. On će anđelima reći: "Nemojte se više suprotstavljati sotoninim naporima da uništi. Neka ispolji svoju mržnju prema sinovima neposlušnosti, jer je čaša njihovog bezakonja puna. Oni su postajali sve pokvareniji, svakodnevno povećavajući svoje bezakonje. Više neću intervenisati kako bi sprečio uništitelja da izvršuje svoje delo." Pregled i glasnik, 17. septembar 1901.

Setimo se da su ljudi, pošto su doslovno značenje Isusovih reči doživeli kao izuzetno nasilno i neprirodno, odbili da ih shvate simbolički.

Jovan 6:53-55 "A Isus im reče: Zaista, zaista vam kažem:

ako ne jedete telo Sina čovečijeg i ne pijete krv Njegovu, nećete imati život u sebi. Koji jede Moje telo i pije Moju krv ima život večni, i Ja ću ga vaskrsnuti u poslednji dan: Jer je telo Moje pravo jelo i krv Moja pravo piće."

Mnogi su reagovali na sledeći način:

Jovan 6:66 "Od tada mnogi od učenika Njegovih otidoše natrag, i više ne išahu s Njim."

Da li ćemo ispoljiti 666 reakciju na ove priče iz Starog zaveta, podbaciti u ispravnoj primeni Milerovih pravila i vršiti nasilje nad prirodnim zakonima? Ajde da sada, imajući ove principe na umu, pređemo na sledeću priču o tome da je anđeo pogubio 185000 asirskih vojnika.

Uništenje asirske vojske

2. Carevima 19:35 "I istu noć anđeo Gospodnji izađe i pobi (udaren - smitten) u logoru asirskom sto i osamdeset i pet hiljada; i kad ustaše ujutru, a to sve sami mrtvaci."

Zapazite pažljivo da piše da ih je anđeo Gospodnji pobio i da su ujutru bili pronađeni mrtvi. Ne piše da ih je anđeo Gospodnji pobio i da je to uzrokovalo da odmah umru. Duh proroštva nam kaže šta se desilo kada su ovi vojnici bili pobijeni (udareni):

"Kada se čuo glas vojske koja se približavala, čak pre nego su Husiti bili na vidiku, ponovo je među krstašima nastala panika. Knezovi, vojskovođe i vojnici bacili su svoje oružje i bežali u svim pravcima. Uzalud je papin poslanik, kao vođa pohoda, pokušavao da sakupi svoju uplašenu i rasturenu vojsku. Uprkos svim njegovim naporima, najzad je i njega samog povukao talas begunaca. Poraz je bio potpun i opet je ogroman plen pao u ruke pobjednika.

Tako je po drugi put bez ijednog udarca mačem pobegla pred jednim malim, slabim narodom jedna vojska, poslata od najmoćnijih evropskih naroda, koja se sastojala od

hrabrih, ratobornih ljudi, dobro obučениh i naoružanih za borbu. Bilo je jasno da se ovde umešala božanska sila. **Napadači su bili udareni (smitten) nekim natprirodnim strahom. Onaj koji je uništio faraonovu vojsku u Crvenom moru, onaj koji je nagnao u bekstvo Madijane pred Gedeonom i njegovih trista ljudi, onaj koji je jedne noći uništio moć gordih Asiraca,** sada je opet podigao svoju ruku da uništi silu napadača. "Drhtaće od straha gde straha nema. Jer će Bog rasuti kosti onih koji ustaju na te. Ti ćeš ih posramiti, jer ih Bog odvrže." Psalam 53:5."

Priče o Egipćanima, Madijanima i Asircima su navedene zajedno pošto u svakoj priči vidimo susret sa ispoljavanjem božanske sile što je prouzrokovalo natprirodni strah. Ovaj veliki strah je osvedočavanje u greh kada je Duh težio da ih dovede u pokajanje i da prekinu činiti zla dela. Kada ovaj mač padne, on uzrokuje da vojnici padnu kao mrtvi ljudi.

Matej 28:2-4 "I gle, zemlja se zatrese vrlo; jer anđeo Gospodnji siđe s neba, i pristupivši odvali kamen od vrata grobnih i seđaše na njemu. A lice njegovo beše kao munja, i odelo njegovo kao sneg. **I od straha njegovog uzdrhtaše se stražari, i postadoše kao mrtvi.**"

""Koga tražite?" Odgovorili su: "Isusa Nazarećanina." Isus je odgovorio: "Ja sam." Kada je izgovorio ove reči, anđeo koji je doskora služio Isusu, stao je između Njega i svetine. **Božanska svetlost obasjala je Spasiteljevo lice i prilika u obliku goluba osenila je Njegovo lice. U prisutnosti ove božanske slave, zločinački nastrojena svetina nije mogla da stoji ni trenutka.** Ustuknuli su. Sveštenici, starešine, vojnici, pa čak i Juda, su pali kao mrtvi na zemlju." Čeznja vekova, 694. str. orig. 5. pasus.

Da li su ti vojnici umrli od straha koji su osetili ili ih je sotona uništio, nije nam rečeno. Znamo da je Isus umro od slomljenog srca u agoniji uma zbog naših greha, međutim sotona Ga je pokušao ubiti na krstu.

Ne vidimo da je spomenuto da su vojnici umrli od pomora ili da su se međusobno poubijali. Sve što je zapisano je da su ujutru bili pronađeni mrtvi.

Znamo da će tokom drugog Hristovog dolaska zli ljudi biti uništeni sjajnošću Njegovog dolaska. Ovo se odnosi na otkrivenje Hristovog karaktera koji uzrokuje strašno mučenje u grešniku. Do tog mučenja dolazi zbog toga što je grešnik odbio da se pokaje. Njihova srca ih od straha iznevere. Opis ovog procesa je opisan u 2. Jezdrinoj knjizi iz Apokrifa. Određen broj adventističkih pionira je citirao ovu knjigu, a takođe i Elen Vajt koja je rekla da razumni treba da ovo razumeju u poslednjim danima. Pogledajte Rukopise, 15, 66.

2. Jezdrina 13:10-11 "Ali jedino ja videh da je iz usta Svojih poslao kao prasak ognja i iz usna Svojih plameni dah i iz jezika Svog je bacio varnice i huku. Sve to je bilo pomešano zajedno; prasak ognja, plameni dah i velika huka i s žestinom (nasilno) su pali na mnoštvo koje je bilo spremno za boj i svakoga je spalilo i, odjednom, ništa više nije ostalo od velikog mnoštva jedino prašina i miris dima: kada to videh, uplaših se."

2. Jezdrina 13:15 "Pokaži mi sada tumačenje ovoga sna."

2. Jezdrina 13:34-38 "I skupiće se nebrojeno mnoštvo kao što si ih video, voljni da dođu, i da Ga nadvladaju u borbi. Ali On će stati na vrh planine Sion. I Sion će doći i biće pokazan svim ljudima, pripremljen i izgrađen, kao što si video brdo izrezbarano bez ruku. I ovaj Moj Sin će ukoriti pokvarene naume onih naroda koji su zbog svojih pokvarenih života pali u nepogodu (huku); I položiće ispred njih njihove zle misli i mučenja sa kojima će početi da budu mučeni koja su kao plamen, i uništiće ih bez ulaganja napora zakonom koji je sličan vatri."

Reči "anđeo Gospodnji pobi Asirce" nagoveštavaju da se radi o Reči Božjoj koja je osvedočavala ove ljude u grehe; to je bilo kao da ih je

zadesila neka velika huka, a njihovo odbijanje da se pokaju im je prouzrokovalo bol.

Otkrivenje 16:9-11 "I opališe se ljudi od velike vrućine, i huliše na ime Boga koji ima oblast nad zlima ovima, i ne pokajaše se da Mu dadu slavu. I peti anđeo izli čašu svoju na presto zverin; i carstvo njeno posta tamno, i žvakahu jezike svoje od bola. I huliše na ime Boga nebeskog od bola i od rana svojih, i ne pokajaše se od dela svojih."

Bili su uništeni "bez ulaganja napora" zakonom koji predstavlja prepis Božjeg karaktera. Zar to nije isti oganj koji je progutao Nadava i Avijuda koji su izašli iz Svetinje? Iako ih je oganj progutao, oni su bili izneti u svojoj odeći.

3. Mojsijeva 10:2-5 "Tada dođe oganj od Gospoda i udari ih, te pogiboše pred Gospodom. Tada reče Mojsije Aronu: To je što je kazao Gospod govoreći: U onima koji pristupaju k Meni biću svet i pred celim narodom proslaviću se. A Aron očute. A Mojsije pozva Misaila i Elisafana sinove Ozila strica Aronovog, i reče im: Hodite i iznesite braću svoju ispred Svetinje napolje iz logora. I pristupiše **i iznesoše ih u košuljama njihovim napolje iz logora**, kao što reče Mojsije."

Još jedan razlog kako znamo da se reč "udari/pobi" odnosi na osvedočavanje u greh je na osnovu načina kako je upotrebljena u sledećim stihovima:

1. Samuilova 24:5 "A posle **zadrhta** [H5221] **srce Davidu** što odseče skut Saulu."

2. Samuilova 24:10 "**Tada Davida taknu u srce** [H5221], pošto prebroja narod, i reče David Gospodu: Sagreših veoma što to uradih. Ali, Gospode, uzmi bezakonje sluge svog, jer veoma ludo radih."

Ovo je ista reč kao što imamo i u 2. Carevima 19:35.

2. Carevima 19:35 "I istu noć anđeo Gospodnji **izađe i pobi**

[H5221] u logoru asirskom sto i osamdeset i pet hiljada; i kad ustaše ujutru, a to sve sami mrtvaci."

Dakle, reč "pobi" zasigurno može značiti "osvedočavanje u greh".

Irodova smrt

Naša poslednja priča sa liste je priča o Irodovoj smrti.

Dela apostolska 12:23 "Ali ujedanput udari ga anđeo Gospodnji: jer ne dade slave Bogu; i budući izjeden od crvi izdahnu."

"Isti anđeo koji je došao iz carskih dvorova da izbavi Petra, bio je glasnik gneva i suda Irodu. Anđeo je udario Petra da ga probudi iz sna, ali je jednim drugačijim udarcem udario pokvarenog cara, bacivši u prah njegov ponos i doneo nad njega kaznu od Svemogućeg. **Irod je umro u velikom agoniji uma i tela pod Božjim sudom odmazde.**" Apostolska crkva, 152. str. orig. 1. pasus.

Ovu priču je, na osnovu prethodnih primera, lako objasniti. Irod je prekršio zakon i raskinuo večni zavet. Reč Božja ga je duboko osvedočila u njegovo grešno ponašanje kako bi ga dovela u pokajanje. Ovo osvedočavanje je prouzrokovalo agoniju uma, ali je odbio da se pokaje. Sotoni je bilo omogućeno da ga ubije bolešću.

Sotona koristi svoju silu. On uništava dozrelu žetvu i tada dolaze glad i nevolja. **Ispunjava vazduh smrtnim zagađenjima i na hiljade ljudi umire od pomora.** Ove nesreće će biti sve češće i sve kobnije. Propast će naići kako na ljude tako i na životinje. "Tužiće zemlja i opasti... iznemoći će glavari... jer se zemlja oskrvni pod stanovnicima svojim, **jer prestupiše zakone, izmeniše uredbe, raskidoše zavet večni.**" Isaija 24:4-5" Velika borba, 589. str. orig.

Irod je bio predat neprijatelju, jer je raskinuo večni zavet.

3. Mojsijeva 26:25 "Pustiću na vas mač, koji će osvetiti Moj

zavet; a kad se sležete u gradove svoje, **tada ću pustiti pomor među vas, i bićete predani u ruke neprijatelju.**"

Hristos je nad Iroda nadvio mač Njegove Reči. Irod je odbio da se pokaje tako da je bio predat neprijatelju koji je doneo pomor. Kakva je razlika postojala između udarca koji je Irod doživeo i udarca koji je Petar doživeo? Petar je imao čistu savest, Irod nije. Kada se Petar probudio, on se nije potpuno ispunio strahom usled prisustva anđela. Irod je iskusio nešto mnogo drugačije. On je čuo grmljavinu.

Jovan 12:28-29 "Oče! Proslavi ime Svoje! Tada glas dođe s neba: I proslavio sam i opet ću proslaviti. **A kad ću narod koji stajaše, govorahu: Grom zagrmi; a drugi govorahu: Anđeo mu govori.**"

Udarac koji je mogao biti kao tihi, tanak glas je Irodu bio kao grom i to ga je na smrt uplašilo. Oni koji nastavljaju da veruju da je anđeo Gospodnji primenio smrtonosnu silu protiv Iroda, moraju uskladiti sve ostale nadahnute zapise, sačuvati karakter Isusa kao našeg savršenog Primera koji možemo imitirati i dokazati da je primenjivanje smrtonosne sile dosledno sa sledećom izjavom:

"Primenjivanje sile suproti se načelima Božje vladavine. On želi jedino službu iz ljubavi, a ljubav se ne može narediti, ona se ne može zadobiti silom ili vlašću. Samo ljubav može probuditi ljubav." Čežnja vekova, 22. str. orig.

Podiže se optužba da ovo predstavlja pripisivanje duhovnih/nematerijalnih značenja Bibliji. Odgovor glasi da težimo da uzmemo sve što nam nadahnuće kaže i formiramo zaključak koji će biti dosledan sa otkrivenjem Božjeg karaktera u Hristu. Da bi bili dosledni, oni koji žele nametnuti površinsko čitanje Pisma moraju verovati da Bog šalje zle duhove da muče ljude baš kao u slučaju sa Saulom ili da angažuje zle anđele da rade za Njega kao u slučaju stiha Psalam 78:49 ili da šalje duhove lažljive kako bi prouzrokovali Ahavovu smrt kao što piše u 1. Carevima 22:22. Mogli bi dodati da nam takvo čitanje govori da Bog otvrdnjuje ljudska srca i šalje im silu prevare. Da li je ovo najbolji način kako da čitamo Pismo?

Vidimo da do pogubljenja od strane anđela koje rezultuje smrću dolazi onda kada Reč Božja osvedočava ljude u greh. Mučenje koje potiče od lične grešnosti dovodi do agonije uma. Prisustvo pomora nagoveštava da je Božji Duh povučen i da je uništitelj izvršio svoje delo pošto je Bog prekinuo štiti one koji su odbili da se pokaju. Greh kažnjava greh. Božji anđeli su ispunjeni Hristovim Duhom. Oni drže Očeve zapovesti i ne mašu fizičkim mačem. Oni su silni u Reči Božjoj i ispunjeni Hristovom pravednošću. Njihova čistota, ljubav i svetost predstavljaju trepet za grešničku pokvarenost i njihova svetost ispunjava srca bezbožnika velikim strahom. Njihova svetost je njihova glavna sila, međutim oni takođe imaju silu da obuzdaju snage nečastivoga.

"Upitala sam anđela koji me je pratio šta znači ovo šta sam čula i šta su se četiri anđela spremala da učine. **On mi reče da to Bog obuzdava i zadržava zemaljske sile, da je On Svojim anđelima naložio da bdiju nad onim što se događa na Zemlji i da su ova četiri anđela dobila vlast (silu) od Boga da drže četiri vetra i da samo što ih nisu pustila.**"
Rani spisi, 38. str. orig.

Dakle, pravedni anđeli imaju ogromnu silu. Kada im je zapovedeno da ispuste iz svojih ruku ono šta zadržavaju, oni mogu osloboditi punu silu sotonine srđbe. Iako to ne žele učiniti, oni će to uraditi kada im je zapovedeno. Do ovog jedino može doći kada osoba odbija da obrati pažnju na Božja upozorenja i nastavi da krši Njegove zapovesti. Nakon niza godina dugog podnošenja, na kraju, Božji Duh koji je potisnut, popusti i dozvoli grešniku da dobije gospodara kojega je izabrao.

Razarajuća sila dobra i zli anđeli

Postoji jedan poslednji citat koji treba da razmotrimo.

"Jedan anđeo je ubio sve prvence u Egiptu i ispunio zemlju tugom. Kada je David sagrašio protiv Boga prebrojavanjem naroda, jedan anđeo je uzrokovao ono užasno uništenje

kojim je njegov greh bio kažnjen. **Ista uništiteljska sila koju upotrebljavaju sveti anđeli kada Bog naredi će biti upotrebljavana od strane zlih anđela kada On to bude dopustio.** Postoje sile koje su sada spremne i koje samo čekaju božansku dozvolu da šire svuda uništenje." Velika borba, 614. str. orig. 2. pasus.

Površinsko čitanje ovog teksta nagoveštava da je jedan sveti anđeo poubijao prvence u Egiptu i prouzrokovao užasno uništenje Jerusalima kada je David prebrojao narod. Ako pročitamo pažljivo uzimajući u obzir kontekst, primetićemo nešto veoma drugačije.

Prvo zapažamo strukturu ovog pasusa. Navedena su dva primera uništenja.

1. Uništenje egipatskih prvenaca
2. Uništenje u Izraelu zbog Davidovog greha.

Nakon toga se spominje uništiteljska sila. Istu uništiteljsku silu koju upotrebljavaju sveti anđeli kada Bog zapovedi, upotrebljavaju i zli anđeli kada Bog to dopusti. Kako bi povezali dva primera koji govore o uništenju sa dobrim anđelima, redosled izraza bi trebao biti obrnut. Citat bi glasio:

"Jedan anđeo je ubio sve prvence u Egiptu i ispunio zemlju tugom. Kada je David sagrašio protiv Boga prebrojavanjem naroda, jedan anđeo je uzrokovao ono užasno uništenje kojim je njegov greh bio kažnjen. **Ista uništiteljska sila koju upotrebljavaju zli anđeli kada Bog dopusti će biti upotrebljavana od strane dobrih anđela kada On to zapovedi.** Postoje sile koje su sada spremne i koje samo čekaju božansku zapovest da šire svuda uništenje." Velika borba, 614. str. orig. 2. pasus. Adaptirano.

Značajna je činjenica da Elen Vajt prvo spominje silu koju imaju sveti anđeli kako bi nakon toga objasnila razorno delovanje zlih anđela.

Uzimanje u obzir konteksta

Ako sada pročitamo ovaj stih u kontekstu prethodnog pasusa, on postaje potpuno smislen.

"Kada Isus napusti Svetinju, zemaljske stanovnike pokriće tama. U to strašno vreme pravednici moraju da žive bez Posrednika pred svetim Bogom. Sila koja je do sada zadržavala zle je uklonjena i sotona ima potpunu vlast nad grešnicima koji se nisu pokajali. Božje dugo trpljenje je završeno. Svet je odbacio Njegovu milost, prezreo Njegovu ljubav i pogazio Njegov zakon. Zli su prekoračili granice vremena milosti koje im je bilo dato. Božji Duh, kome su se tako uporno protivili, najzad se povukao od njih. Nezaštićeni Božjom milošću, oni su bez zaštite pred nečastivim. Tada će sotona baciti zemaljske stanovnike u veliku, poslednju nevolju. Kad Božji anđeli prestanu zadržavati strašne oluje ljudskih strasti, svi elementi sukoba biće odrešeni. Ceo svet će biti uvučen u propast koja će biti strašnija od one koja je nekad zadesila Jerusalim. " Velika borba 614. str. orig. 1. pasus

"Jedan anđeo je ubio sve prvence u Egiptu i ispunio zemlju tugom. Kada je David sagrešio protiv Boga prebrojavanjem naroda, jedan anđeo je uzrokovao ono užasno uništenje kojim je njegov greh bio kažnjen. Ista uništiteljska sila koju upotrebljavaju sveti anđeli kada Bog naredi će biti upotrebljavana od strane zlih anđela kada On to bude dopustio. Postoje sile koje su sada spremne i koje samo čekaju božansku dozvolu da šire svuda uništenje." Velika borba, 614. str. orig. 2. pasus.

Prethodni pasus vam daje kontekst onoga o čemu Elen Vajt govori.

1. Kada Hristos napusti Svetinju
2. Zadržavanje zlih je prestalo i sotona ima potpunu kontrolu

3. Duh Božji, kome su se neprekidno opirali, je naposljetku povučen

4. Nezaštićeni božanskom blagodaću, oni nemaju zaštitu od nečastivoga

5. Pošto će Božji anđeli prestati da obuzdavaju žestoke vetrove ljudskih strasti, svi elementi sukoba će biti određeni

Ceo pasus govori o Božjem povlačenju Njegove zaštite i dozvoljavanju sotoni da sprovodi svoje uništiteljsko delo. Dakle, kad je reč o delu uništenja koje je spomenuto u VB 614.1. radi se o Božjem dozvoljavanju sotoni da uništi one koji odbijaju da slušaju i ostaju prkosni. Ako pročitamo sledeća dva primera iz VB 614.2, jasno je sotona i njegovi anđeli sprovode delo uništenja.

"Jedan anđeo je ubio sve prvence u Egiptu i ispunio zemlju tugom. Kada je David sagrešio protiv Boga prebrojavanjem naroda, jedan anđeo je uzrokovao ono užasno uništenje kojim je njegov greh bio kažnjen." Velika borba, 614. str. orig. 2. pasus.

Ako verujemo da je su dobri anđeli bili ti koji su ubili prvence i koji su ubili neke Izraelce jer je David brojao Izrael, tada se poslednja rečenica ne uklapa.

"Postoje sile koje su sada spremne i koje samo čekaju božansku dozvolu da šire svuda uništenje." Velika borba, 614. str. orig. 2. pasus.

Upotreba fraze "božanska dozvola" odgovara frazi "biće upotrebjavana od strane zlih anđela kada On to bude dopustio" i to predstavlja svršetak misli iz prvog i drugog pasusa koji govore o delovanju zlih anđela i njihovom uništavanju ljudi koji odbijaju da poslušaju Božje apele.

Sotona - uništitelj prvenaca u Egiptu

Kad je reč o prvincima u Egiptu, rečeno nam je ko je učinio ovo delo:

"Pre nego su prvenci u Egiptu bili poubijani, Gospod je naložio Izraelcima da se okupe zajedno sa decom u svojim domovima i da krvlju poškrope nadvratnik i dovratnik sa obe strane kako bi anđeo zatirač, kada bude prolazio zemljom, mogao prepoznati kuće koje će biti označene na taj način kao kuće Hristovih sledbenika i zaobići ih.

Danas moramo sakupiti svoju decu oko nas, ako želimo da ih zaštitimo od razarajuće sile **nečastivoga**. Sukob između Hrista i sotone će, kako se budemo približavali kraju zemaljske istorije, postajati sve intenzivniji. Mi treba da imamo veru u Hristovu krv kako bi mogli bezbedno proći kroz opasna vremena koja su neposredno ispred nas." Propovedi i govori, 2. tom, 199.

"Isus kuca; da li ćete Mu otvoriti vrata? **Da li će biti primoran da na nadvratnik, na mesto gde treba da bude Njegova krv koja čisti od svakog greha, napiše presudu usled koje ćete biti prepušteni sili anđela zatirača? "Udružio se s lažnim bogovima." Anđele čuvaru, "ostavi ga".** (Osija 4:17) "Koliko puta hteh da skupim čeda tvoja kao što kokoš skuplja piliće svoje pod krila i ne htete!" (Matej 23:37) Kada osoba otvori vrata, Isus ulazi unutra i nastanjuje se. Zar nećete reći: "Hodi, koji si blagosloven od Gospoda; što bi stajao napolju?" (1. Mojsijeva 24:31)" Pismo 30a, 1892.29

Dakle, kakvu uništiteljsku silu sveti anđeli koriste? Kao što smo zapazili ranije, prilikom čišćenja hrama, Isus je primenio silu na bezživotnim objektima.

"Ljudi će nastaviti da podižu skupe građevine koje će koštati više miliona dolara; posebna pažnja će biti usmeravana na njihovu arhitektonsku lepotu i čvrstinu i stabilnost njihove konstrukcije; ali Gospod me je poučio da će, uprkos njihovoj neoubičajenoj stabilnosti i bogatom spoljašnjem izgledu, ove zgrade doživeti istu sudbinu koju

je doživeo jerusalimski hram. Ta veličanstvena građevina je pala. **Anđeli Božji su bili poslani da obave to razarajuće delo kako ne bi ostao nijedan kamen na kamenu koji ne bi bio razmetnut.**" (Rukopisi, 35, 1906.) Biblijski komentari, 5. tom, 1098.

"Kada je Jerihon pao, niti jedna ljudska ruka nije dodirnula zidine grada, jer su anđeli Gospodnji oborili utvrđenja i ušli u neprijateljsku tvrđavu." Pregled i glasnik, 19. jul 1892.

Zapazite kako su anđeli pomogli Jonatanu i njegovom nosaču oklopa.

"Nebeski anđeli štitili su Jonatana i njegovog pratioca, anđeli su se borili na njihovoj strani i Filisteji su padali pred njima. Zemlja je drhtala kao da se približava veliko mnoštvo konjanika i bojnih bola. Jonatan je prepoznao dokaze Božje pomoći, a čak su i Filistejci bili svesni da se Bog umešao da bi izbavio Izrael." Patrijarsi i proroci, 625. str. orig.

Kako su se sveti anđeli borili na Jonatanovoj strani? Oni su štitili Jonatana i njegovog pratioca. Kako su sveti anđeli koristili razarajuću silu u slučaju sa Egipćanima?

2. Mojsijeva 14:25 "I pobaca točkove kolima njihovim, te ih jedva vucijahu. Tada rekoše Misirci: Bežimo od Izrailja, jer se Gospod bježe za njih s Misircima."

Ako sveti anđeli koriste razarajuću silu da bi ubijali ljude, zašto su onda skidali točkove sa egipatskih kola? Zašto ih prosto nisu uništili? Dokaz je tu za one koji imaju uši da čuju i čitaju ove stihove verno. Ne dozvolite da vas neko prevari citatom iz "Velike borbe" sa 614. str.orig. 2. pasus. Taj citat je izvađen iz konteksta kako bi, u skladu sa ljudskim viđenjem i razmišljanjem, svete anđele koji drže Božje zapovesti pretvorio u ubice. Ako su anđeli skidali točkove sa kola kako bi ih usporili, da li su možda pokušavali ohrabriti vojnike da se vrate nazad i izbegnu uništenje?

Moja iskrena molitva je da pažljivo razmotrite ovu temu. Vaš lični anđeo čuvar nije biće koje se preobražava u vašeg ličnog dželata kada

istekne vaše vreme. Kao i Isus, oni nas vole i učiniće sve što mogu kako bi nas spasili. Jedna stvar koja me, između ostalog, zapanjuje u vezi anđela je sledeća:

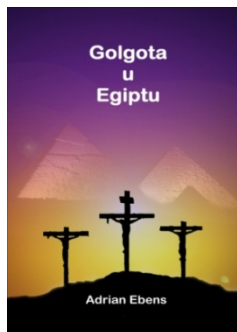
"Anđeli slave nalaze svoju radost u davanju - davanju ljubavi i neumornog bdenja dušama koje su pale i izgubile svoju svetost. Nebeska bića pokušavaju da zadobiju ljudska srca; ona ovom mračnom svetu donose svetlost iz nebeskih dvorova. **Ljubaznom i strpljivom službom deluju na ljudski duh** tako da izgubljene dovode u zajednicu sa Hristom koji im je mnogo bliže nego što to oni mogu da pretpostave." Čežnja vekova, 21. str. orig. 1. pasus.

Služba anđela je ljubazna i strpljiva, nije nasilna i nije razarajuća. Kada im je zapovedeno, oni će upotrebiti silu kako bi pomerili bezživotne objekte, ali ne primenjuju smrtonosnu silu na ljudska bića za koje je Hristos umro pošto se u Božjem carstvu ne upotrebljava sila. Jedino ljubav može probuditi ljubav. Istina je da će ispoštovati zapovest da prekinu da štite nekog. Mora da to anđelu veoma teško pada! Zamislite samo da se radi o osobi koju su štitili decenijama. Oni su nežno pokušavali da osobe usmere ka svetlosti, a na kraju čuju reči: "Učinio sam sve što mogu da učinim, ali oni Me ne žele. Prepustite ih njihovoj volji i prekinite ih štititi." Verni svome Gospodaru, nakon brojnih godina neumornog bdenja, oni, ne ustuknuvši, urade ono što im je njihov Gospodar rekao. Mora da je njihova služba veoma žalosna, međutim, koliko li su samo verni!

Veoma iščekujem razgovor sa svojim anđelom čuvarem na nebu kako bi me iskustva kroz koja smo prošli zajedno poučila, kako bi saznao kako su mi pomagali i usmeravali na Isusa i Božju Reč. Hvala Ti Gospode Isuse za mog anđela koji bdije nada mnom i za anđele koji se brinu o mojoj porodici. Vaši smo veliki dužnici za vaše neprekidno zauzimanje kod Oca radi naše zaštite i zadržavanje četiri vetra. Moja molitva je da ostanemo uvek zahvalni.

Druge brošure iz ovog serijala

Brošure su dostupne na sajtu www.maranathamedia.rs

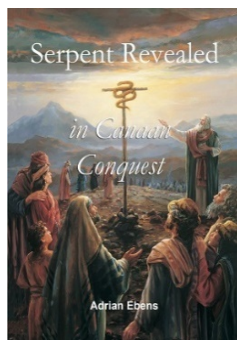
Golgota u Egiptu

Razmislite pažljivo. Umovi rimskih vojnika se nalaze pod Sotoninom kontrolom, a njihov životni dah je život koji osvetljava svakog čoveka koji dolazi na svet. Sotona upotrebljava Hristovu silu koja se nalazi u duši čoveka kako bi Ga prikovao na krst. Zastanite i razmislite na trenutak o tome. Slika rimskog vojnika koji drži čekić podignut u ruci dok sa drugom rukom drži klin koji će zakucati u dragocene Spasiteljeve ruke, sadrži ključ za razumevanje zala u Egiptu i svu uništiteljsku silu koja se ispoljava na Zemlji.

Egipatski bogovi kao munja sa neba

Biblija sadrži nekoliko primera da su ljudi bili osuđeni na smrt kamenovanjem zbog svojih prestupa. Odakle je ova praksa potekla? Da li je Bog upoznao Mojsija sa ovom idejom ili je došla iz drugog izvora? Da li je moguće da su presude koje su pogađale Izraelce bile vezane za njihove ideje o presudama umesto za samog Boga? Da li je greh pravljenja zlatnog teleta išta promenio u vezi između Boga i Izraela? Da li je važno da znamo? Onaj ko ima uši neka čuje.

Razotkrivanje zmiје tokom osvajanja Hanana

Kako da pomirimo veliki pokolj mačem koji je Izrael učinio i Hristove reči: "... jer svi koji se maše za mač od mača će izginuti"?

Nisu bilu ubijeni samo muškarci već i žene i deca:

"I uzesmo tada sve gradove njegove, i pobismo ljude po svim tim gradovima, i žene i decu, ne ostavismo živog nijednog." (5. Mojsijeva 2:34)

Anđeli zatirači

Šta da radimo sa ovakvim izjavama?

"Pod Božjom upravom anđeli su svemoćni. Jednom prilikom, izvršujući Hristov nalog, uništili su asirsku vojsku od 185000 ljudi tokom jedne noći." Čežnja vekova, 702. str. orig.

"Isti anđeo koji je došao iz carskih dvorova da izbavi Petra, bio je glasnik gneva i suda Irodu. Anđeo je udario Petra da ga probudi iz sna, ali je jednim drugačijim udarcem udario pokvarenog cara, bacivši u prah njegov ponos i doneo nad njega kaznu od Svemogućeg. Irod je umro u velikom agoniji uma i tela pod Božjim sudom odmazde." Apostolska crkva, 152. str. orig.

Da li Božji sveti anđeli zaista ubijaju ljude? Da li Hristos zaista izgovara reči: "Ovi ljudi moraju sada umreti, idite i pogubite ih"? Da li je Isus sakrio ovaj deo Božjeg karaktera kada je došao na ovu Zemlju? Dok je bio ovde, Isus nikad nikog nije ubio. Ako je pogublivanje ljudi deo Njegovog karaktera, zašto On to nije otkrio dok je bio ovde na Zemlji?

Luka 9:56 "Jer Sin čovečiji nije došao da pogubi duše čovečije nego da sačuva."

Jovan 14:9 "Isus mu reče: Toliko sam vreme s vama i nisi Me poznao, Filipe? Koji vide Mene, vide Oca; pa kako ti govoriš: Pokaži nam Oca?"